

dictam Arcam fuerit intromissa, ab illa autem educetur, ut ab Officialibus Conventus expendatur cum expressa Prælati licentia.

V. Quando Definitorium Generale, cui solum competit, concesserit alicui facultatem accipiendi pecuniam aliquam, sive a Parentibus, vel Propinquis specialiter relictam pro Religiosis suis usibus, & necessitatibus, intelligatur huiusmodi licentia cum expressa conditione, de eo, quod singulis annis tempore actualis visitationis rationem reddat suo Provinciali de expensis a se factis, & quantitate pecuniæ extractæ, & sibi redditæ ex arca trium Clavium, in qua custodiri debet, sub pœna privationis ab officio in perpetuum, casu, quo a Ministro aliter expendatur, quam in usus, pro quibus Religiosus præfatam licentiam reportavit.

VI. Nullus Religiosus habeat clavem Cellæ, Arce, Capsulæ, vel alterius similis rei exceptis Superioribus Generalibus, & eorum Secretariis: Patres vero Definitorum Generales, & Provinciales, atque Ministri Provinciales, Procuratores Generales, Redemptores, atque Provincie Procuratores ad custodienda scripta, & suorum officiorum sigilla poterunt habere clavem alicujus capsulæ, seu scrinii. Patres quoque Ministri Conventuales clavem habere poterunt capsulæ sub mensa Cellæ cujus altitudo digitorum quatuor, longitudo vero duorum sit palmorum: Ac etiam habeant claves magistras pro clausura, Religiosi item officiales habeant claves suarum officinarum. Huiusmodi capsulam habere poterunt Chronistæ, Scriptores Generales, & alii omnes, quibus Definitorium concesserit facultatem, juxta n. 7. alias 6. Architecti, Fabri lignarii, Cœmentarii que habere poterunt clavem alicujus diætæ officinæ, vel Arce ad custodienda Instrumenta suorum officiorum. Officina tamen sint extra Dormitorium, neque in eis habitent, neque dormiant officiales, aliive Religiosi. Claves omnium officinarum sint duplicatæ, & alteram ex eis habeat Minister, qui aliquoties officinas visitabit, & ab eis amovebit, quæ vel ad munera prædictorum officialium, vel usum Religiosorum necessaria non fuerint.

VII. Definitorium Generale in casu necessario concedere poterit alicui Religioso clavem alicujus Arce, vel capsulæ, nec non prævia Informatione Patrum Ministrorum poterit Definitorium Provinciale concedere Lectoribus, & Prædicatoribus manticas cum ferulis, in quibus conciones, & alia scripta custodiant.

VIII. Et ne sæculares ultro possint ingredi Religiosorum Cellas, sit communis, & uniformis clausura omnium illarum, dummodo huiusmodi clausura non sit clavium, nec per Instrumentum simile clavibus, juxta Decretum, & normam Capituli Generalis Compluti celebrati anno 1733.

XI. Patres Ministri de trimestre in trimestre visitent manticas Lectorum, & Præ-

dicorum, necnon Arcas, capsulas, scrinia, & omnia alia, quæ quomodolibet fuerint clausa, & cuncta visitent in suorum subditorum præsentia sub pœna suspensionis pro tempore ad arbitrium Patrum Provincialium: Ab hac tamen visitatione excipiuntur quicumque habuerint mandatum Procura a Superiore, vel Definitorio Generali concessum. Similiter sub pœna suspensionis per quindecim dies bis saltem in anno visitabunt Cellas, Scripta, Habitus, ceteraque alia, quæ Religiosi ad suum habuerint usum, superfluaque, & inutilia auferent, quamvis illa habeant cum Prælati Superioris licentia, ac de necessariis absque mora providebunt Fratribus indigentibus. Ad hanc autem visitationem exequendam, præcepto imposito, subditos obligabunt, ut omnia absque alia exceptione patefaciant.

X. In Conventibus, & Collegiis Nostriis permissum in solemnioribus Festis, & Funeribus Personarum gravium usum Dalmaticarum pro Diaconis, & Subdiaconis, nec non Collarium pro Accolitis, nequam vero manicarum in Crucibus Processionalibus, nec in inferioribus partibus Albarum, & Rochetorum ornatum, qui apud Hispanos dicitur: *Faldon*.

§. VI.

De Voto non ambiendi.

I. Omnes nostri Religiosi ad Chorum deputati tempore suæ professionis immediate post tria vota essentialia, quantum emittant, non prætendendi in nostra Religione officia, vel Prælaturas, videlicet Ministri, nec Vicarii Generalis, Commissarii, Vice-Commissarii, vel Definitoris Generalis, item nec Ministri, Vicarii Provincialis, aut Definitoris Provincie: præterea nec Ministri Conventuales, Visitatoris, ac Præsidentis, nec non Socii ad Capitulum Procuratoris Generalis Curie Romane, vel Regie, Ordinis, vel Familie, sive Procuratoris Provincie. Similiter non prætendendi, nec admittendi aliquam Prælationem extra nostram Religionem juxta formam dispositam a se. re. Paulo Papa V. Si quis autem inventus fuerit prætendisse aliquam prælationem, seu officium ex prædictis incarceretur per mensem, & officio, voce, & loco per triennium privatus sit.

II. Præterea omnes Fratres laici in sua professione, post tria vota essentialia, quantum emittant, & de non transeundo ad statum Clericalem, & Ordines Sacros, & de non prætendendo directe, vel indirecte dictum transitum: juxta Breve se. re Alexandri Papæ VII. qui vero secus fecerit, loco sit privatus per triennium, & ad arbitrium Patris Provincialis muldetur graviter ad formam quarti voti. Non ambiendi formula invenitur. cap. 43. §. 1. n. 1.

Regu-

REGULÆ

CAPUT II.

Omnes undecumque licite veniant &c.

CAPUT II.

De Redemptione Captivorum.

§. I.

De ratione, & Cura, qua separandum, & custodiendum est, quod pertinet ad redemptionem Captivorum.

I. De rebus omnibus, quæ ad Nos licite veniant, quid faciendum præcipit Regula dicens; Quod in quantum duæ partes sufficient, id est non plus, nec minus, sed in tantum exequantur opera misericordiam cum sui ipsorum, & eis necessario famulantium moderata sustentatione, ut unica, & tota tertia pars reservetur ad redemptionem Captivorum. Vi autem prædictæ dispositionis præcipimus stricte omnibus Prælati nostræ Religionis, ut omni cura adimpleant obligationem, quam habent separandi pro redemptione Captivorum tertiam partem omnium rerum, quæ juxta Sanctam Regulam Nostram separari debet. Et oneramus conscientias Patrum Visitatorum, ut invigilent hujus legis observantiæ.

II. Separatio ista, in quolibet Conventu, & Collegio per Ministrum, seu Præsidentem, & Consiliarios fiat, statim ac receptum fuerit quodlibet genus fructuum, aliarumve rerum, & separatim conservetur in propria specie, quod ad redemptionem pertinuerit, & in libro redemptionis scribatur. Et postquamlibet visitationem dictus Minister, seu Præses mittat Redemptori suæ Provincie declarationem ab ipso, & Consiliariis subscriptam omnium rerum, quæ secundum hanc Constitutionem pertinent ad redemptionem.

III. Quotiescumque determinate pro redemptione Captivorum recepta fuerit aliqua considerabilis, seu magni momenti quantitas cujuscumque generis sit, similis fiat declaratio a præfatis tribus subscripta, & Redemptori quamprimum mittatur. De parvis autem quantitibus pro Redemptione determinate receptis, hæc fiet declaratio post quamlibet visitationem, & tunc Redemptori mittetur. Patres vero Redemptores librum habeant, in quo distincte scribant omnia, quæ ex prædictis declarationibus constiterit spectare ad redemptionem in omnibus Conventibus, & Collegiis, unusquisque videlicet pro sua Provincia.

IV. Nullus Minister, seu Præses etiam cum Consiliariis neque adhuc consentiente Communitate audeat titulo aliquo, sive prætextu vendere, emere, vel alienare dictas species, sive ex separatim pro tertia parte juxta tenorem Regulæ, sive ex datis determinate ad Redemptionem sine licentia sui Provincialis. Quem tamen tam ipse, quam Consiliarii monere teneantur tempore apto de periculo, quod potest esse.

Bull. Rom. Tom. XIV.

se in conservatione rerum, vel fructuum in propria specie, ut de illis disponat in majorem Redemptionis utilitatem.

V. Insuper integra pars tertia separatur pro redemptione Captivorum ex Mobilibus hereditatis, & bonorum a Parentibus relictorum; Similiter etiam separabitur medietate deducta, juxta Regulam, pro expensis in cultura ex Fructibus, & proventibus possessionum provenientibus ex bonis sive ratione legitime, sive hereditatis, sive donationis acquisitis. Quando autem Definitorium, vel Conventus aliquis, seu Collegium sessionem fecerit alicujus legitime, ad quam jus habet, nunquam cedat partem legitime illius ad Redemptionem spectantem.

VI. Præcipimus omnibus Superioribus, quod in Conventibus, sive Collegiis, in quibus non fuerit designata particularis Arca pro custodienda pecunia pertinente ad Redemptionem Captivorum, illa reponatur, & custodiatur in Arca trium clavium communi Conventus, vel Collegii, in loco tamen ejus separato.

VII. In qualibet Provincia unus sit Conventus, seu Collegium per Capitulum Generale assignatus, in quo erit particularis Arca trium clavium deserviens dumtaxat pro custodiendis pecuniis pertinentibus ad Redemptionem, quæ & erit communis pro pecuniis totius Provincie. Ex dictis autem clavibus altera sit apud Ministrum, altera apud Redemptorem illius Provincie, vel ad ejus defectum, apud Procuratorem illius Conventus, seu Collegii, & altera apud Consiliarium antiquiorem. Quod si in aliquo alio Conventu, vel Collegio evenit, quod sit Arca particularis pro custodiendis tantum pecuniis ad Redemptionem pertinentibus, illius claves habeant prædicti Minister, Consiliarius antiquior, & Procurator Conventus, vel Collegii, Nunquam autem præfata Arca aperiantur sine assensu trium Clavariorum, qui distincte, ac perspicue scribant omnia, quæ recipiuntur, & in negotiis Redemptionis expenduntur.

VIII. Redemptores Captivorum bis quotannis Patri Provinciali rationem reddant in scriptis omnium ingressuum, expensarum, causarum, litium &c. pertinentium ad bona Redemptionis. Finito autem triennio præcedentium rationum, atque (si forte fuerint) Debitorum alicujus Conventus, vel Collegii tum Pater Provincialis, tum etiam & aliunde ex loco, ubi deget Pater Redemptor ad suum Superiorem Generale transumpta mittat, ante celebrationem sui Capituli Provincialis.

IX. Superior, & Consiliarii cujuscumque Conventus, & Collegii ad finem singulorum mensium conferant, & summam conficiant omnium quantitatum ad Redemptionem pertinentium, tam ex separatim pro tertia parte, quam ex donatis determinate ad ipsam Redemptionem, & in libro ejusdem Redemptionis illa scribant, ac propriis nominibus subscribant.

K k

X. Ad

X. Ad hoc, ut pecunia Captivorum integra, & in fideli, ac secunda custodia perseveret, & in fideli, ac secunda custodia perseveret, & in virtute Sanctae obedientiae, & sub precepto omnibus Religiosis tam Praelatis, quam Subditis, & unicuique in singulari, ne extrahant, nec expendant (quamvis sit ratione mutui, vel commodati, aliove titulo non spectante ad Redemptionem) ipsam Redemptionem Captivorum sine licentia in scriptis sui Diffinitorii Generalis: Diffinitorium autem eam concedere non poterit, nisi omnibus consentientibus suffragiis, & ad tempus determinatum pro solutione. Superior autem, qui Constitutioni ista contravenit, suo officio sit privatus, & inhabilis ad ulteriora Ordinis officia Praelati, ac similiter quilibet alius Religiosus voce, & loco sit privatus per triennium, & ad officia Praelati maneat inhabilis.

XI. Insuper praecipimus, quod quilibet Praelatus expendens, vel in toto, vel in parte res in specie propria Vini, Tritici, Ordei, ac similes iam destinatas, & separatas pro Captivis, suspensus sit a suo officio per mensem unum, vel amplius juxta qualitatem Culpa. Et Visitator curet, ut absque mora reintegretur, & restituatur, quod expensum, vel alienatum fuisse contulerit.

XII. Patres Provinciales, seu Visitatores in suis Visitacionibus colligant ex Arcis Captivorum, quod pro ipsorum Redemptione invenerint separatim juxta rationem in libro Conventus, seu Collegii factam, & schedulam extractam, & receptam pecuniae suis nominibus subscriptam relinquunt, quod idem fiat, quando Redemptor, vel alius Religiosus de consensu, & dispositione dicti Redemptoris, vel Diffinitorii extraxerit ex Arcis aliquid ad Redemptionem spectans. Quilibet autem Visitator librum habeat, in quo scribat, quod colligit, & recipit in unoquoque Conventu, seu Collegio ex pertinentibus ad Redemptionem, in quo, & subscribant Minister, & Consilarii, vel Clavarii Arcae Redemptionis respective.

XIII. Praefati autem Provinciales, seu Visitatores praedictas pecunias pro Captivis, ut dictum est, ab ipsis collectas reponant in Arca generali suae Provinciae antequam discedant a Conventu, ubi talis est Arca, sub poena suspensionis ab Officio per tres menses.

XIV. Praecipimus Patribus Redemptoribus Captivorum, ne pro Redemptionibus res alienum sine licentia sui Diffinitorii Generalis contrahant, sed observent Instructionem ab ipso Diffinitorio illis injunctam sub poena privationis vocis activae, & passivae per triennium.

XV. Patres Provinciales ad Capitulum generale deferant Testimonium subscriptum a Clavariis Arcae generalis Redemptionis Captivorum, in quo scripta sint omnia tunc temporis existentia pro Captivis in omnibus Conventibus, & Collegiis suarum Provinciarum respective: Superiores autem Generales etiam deferre

debent ad Capitulum Generale transfumpta ad ipsos missa toto illo sexennio antecedenti, ut ex his omnibus iustum, & rigorosum fiat examen tum observantiae tum fidelitatis, circa ea, quae ad Institutum pertinent Religionis.

§. II.

De modo petendi Eleemosynas pro Captivis.

I. Pro majori cura, & diligentia colligendi Eleemosynas, & omnia ad Captivos spectantia in qualibet Provincia sint duo, vel tres Religiosi Procuratores Redemptionis ad arbitrium Patris Provincialis, qui designabit eis terminos ad petendas, & colligendas dictas Eleemosynas: Id tamen totum fiat consulto Redemptore Provinciae, qui eos tenet dirigere, ita nunquam sint extra Conventum, seu suum Collegium per majorem partem anni. Insuper praecipimus Patribus Redemptoribus Captivorum, quod designent in Civitatibus, & Oppidis, Syndicos, & Collectores Saeculares cum facultate sufficienti ad exigenda, recipienda, & custodienda legata testamentorum, operum Piorum, Monasteriorum (ut vocant) & omnium aliarum rerum pertinentium ad Redemptionem, quae omnia tempore apto, Redemptores ipsi colligent, vel per se, vel per Religiosos Procuratores. Et quando in proximo sint pro Redemptione exequenda possulent pro illa Eleemosynas a Principibus Ecclesiasticis, & Saecularibus, Capitulis, Communitatibus, aliisque personis gravibus.

II. Praeterea praecipimus Procuratoribus Redemptionis, imo etiam Generalibus, & Conventualibus omnibus nostri Ordinis, ut sint valde solliciti in procurandis Eleemosynis pro Captivis. Et omnes similiter Religiosi tam Praelati, quam Subditi in districtu suarum domorum diligenter procurent Eleemosynas pro Redemptione, & Superiores inquirent ab Inferioribus, quid in hac re actum, receptumve sit.

§. III.

De electione, & qualitate Redemptorum.

I. Capitulum Provinciale, sinitis electionibus Canonicis, albis, nigrisque lapillis eligat Redemptorem Captivorum pro sua Provincia. Redemptores autem erunt Vita, Merito, Doctrina, & Sapientia praediti, & qui Officio Provincialium, vel Diffinitorum saltem Provincialium, vel Ministrorum Conventualium, aliquando potiti, vel saltem capaces, ut talibus muneribus potiantur.

II. Pro singulis Provinciis singuli eligantur Redemptores. Si autem intra aliquam Provinciam fuerint plurium Principum Curiae poterunt eligere plures Redemptores ad arbitrium ipsius Capituli Provincialis: Sed ita subordinati intra se, ut unus tantum reputetur Redemptor Principalis Pro-

Provinciae, ad quem alter, vel alteri omnium rationes ad suum officium pertinentium mittere tenentur. Si vero plures Provinciae simul Redemptionem fecerint, mutua Redemptorum subordinatio a suo Diffinitorio Generali designabitur. In qualibet Domo nostra, & suae Provinciae in qua fuerint, vel per quam transferint Redemptores, et si fuerint ad Redemptionem, etiam extra suam Provinciam Conventualitatem habeant, & praecedant omnes non Praelatos (excepto Procuratore Generali Ordinis Romae, aut Curiae Regiae) etiam Vicarios. In Regimine vero, & administratione Domus non se intromittant. Ad egrediendum tamen e Domo, Socium postulant a Vicario in absentia Ministri, sine deofulatione tamen scapularii, nisi forte Praeses fuerit, propter absentiam Ministri ultra viginti quatuor horas.

III. Stricte praecipimus Redemptoribus Captivorum, ac aliis eorum Sociis proficiscuntibus ad Redemptionem, ne comportent aliquas res non conducentes ad illius effectum, nec sibi, nec aliis ex Infidelium Regionibus in reditu similia trahant, alias gravissimae, & irremissibili punitioni, ad arbitrium sui Diffinitorii Generalis, subiacent.

IV. Redemptores Captivorum intra tres menses post reditum ab executione Redemptionis, expensarum istius, & aliarum rerum, ad munus istud aptius in futurum perficiendum, rationem reddant suo Diffinitorio Generali. Quod si omiserint, graviter puniantur juxta culpae qualitatem.

REGULÆ

CAPUT III.

Omnes Ecclesiae istius Ordinis.

CAPUT III.

De Divisione Familiarum, Provinciarum, & earum nominibus, ac de Conventuum differentia, & eorum aedificiis.

§. I.

De Nomine Ecclesiarum, Familiarum, Provinciarum, & Domorum differentia.

I. Ut constet ex Brevis, & dispositione Sanctissimi Domini Nostri Clementis XII. Ad melius Regimen, in duabus Familiis veniunt univertus Ordo divisus, quarum una nominabitur intra Hispania, & extra Hispania altera, & utraque erit sub titulari sibi electo. Quapropter titulus familiarum intra Hispaniam erit *Jesus Redemptoris*, & alterius familiarum erit *Mater Redemptoris*, ex Decreto ultimi Capituli Generalis similiter Provinciae debent intitulari nominibus jam electis, quibus uti consuevit utraque Familia usque adhuc. Omnes tamen Ecclesiae istius Ordinis intitulentur nomine *Sacratissima Trinitatis* quamvis habeant secundum titulum in Patronum.
Bull. Rom. Tom. XIV.

II. In Ordine nostro quatuor sint differentiae Conventuum. Prima Novitiorum, & Professorum, ubi a Magistris in Carmonis, mortificatione, vitaeque spirituali instruantur. Secunda Collegiorum, ubi iam professi Philosophiam, Sacramque Theologiam edocentur, & ubi postea conferendo perficiantur in eisdem. Tertia Conventuum, in quibus Religiosi spirituali profectui tam proprio, quam proximorum incumbant. Quarta demum Domorum in desertis ubi soli Deo vacent.

III. Statuimus ne fiat nova Conventus fundatio, nisi in eo numerus Religiosorum a Regula nostra stabilitus commode cum observantia, & sine distractione sustentari queat.

IV. Situs Conventus (si fieri possit) eligatur intra Civitatem, vel Oppidum, in loco tamen ad Religiosorum quietem opportuno, & in quo permanens sit. Nec in eo assistant ultra tres, vel quatuor Religiosos, qui de Fabrica curent donec Ecclesia, & habitatio cum sufficienti clausura constructa sit.

V. Pro nova Conventus, seu Collegii, fundatione minister eligi non possit, quin tresdecim sint Fratres, quos Regula exposcit. Interim tamen gubernetur per Praesidentem a Superiore Generali, seu Provinciali nominatum.

§. II.

De Constructione, & Fabrica Conventuum.

I. Statuimus ne alicujus Conventus, seu Collegii Fabrica incipiat quin praecedat illius descriptio, seu exemplar delineatum ab Architecto aliquo nostri Ordinis examinatum a Superiore Generali, qui reformabit excessus, si qui contra Constitutiones infra ponendas inventi fuerint. Semel autem a Superiore generali examinato nihil, sine illius licentia contra illud fiat, sive per additionem, sive per diminutionem. Qui vero in toto, vel in parte huic Constitutioni contravenit, vel contravenire permiserit, suspensus sit ab Officio suo, juxta gravitatem culpae.

II. Ecclesiae latitudo sit saltem viginti quatuor pedum, & ad summum viginti septem, cui latitudini correspondeat longitudo, & altitudo, juxta Regulas Architecturae Pinnaculum item, sive extremitas Cappellae majoris humilis sit; Nec extra Ecclesiam opera affabre elaborata, & curiosis crustis ornata fiant. In Sacrario vero aliquam permittimus faciem, ut vocant.

III. De pariete ad parietem claustrum in longitudine sit saltem spatium quinquaginta & quinque pedum, non tamen ultra sexaginta. Transitus autem pro latitudine novem, vel decem pedes capiat.

IV. Cellae habeant undecim pedes in quadrato, illarum Fenebrae ad summum altitudinis tres pedes, & digitos quatuor, latitudinis pedes duos, & quinque digitos

tos. Transitus autem Dormitorii sex pedes latitudinis ne excedat. Cellæ vero infirmariæ poterunt habere sexdecim pedes in quadro.

V. Officinæ, quæ sunt in terra duodecim tantum pedes altitudini shabeant, ita ut parietes Conventus a pavimento Claustrum usque ad tectum non excedant altitudinem viginti, & sex pedum, nisi id exigat angustia situs, vel ne Religiosi de foris videantur. Solaria autem, & prospectus plani sint operis, & parvis expensis fabricentur.

VI. Observata subscripta ædificiorum proportione interiores officinæ, & mansiones disponantur, juxta arbitrium prudentis Architecti. In prædictis autem mensuris, per pedem intelligimus tertiam partem Ulnæ Castellanae. Præcipimusque dictas mensuras immutari non posse, nisi per Capitulum Generale.

VII. In Civitatibus, magnisque Oppidis, Ecclesiæ, & Claustra excedere poterunt longitudinem, latitudinemque, modestia tamen in omnibus servata. In minoribus vero Oppidis nunquam excedant minorem mensuram designatam, nec sint infra illam, idemque volumus proportione servata de curioſitate Ecclesiarum, quæ semper juxta Regulam nostram debent esse plani operis, major autem Cellarum, & Officinarum numerus in unoquoque Conventu disponatur juxta majorem, vel minorem Religiosorum numerum, qui ibidem sustentari valeat.

REGULÆ

CAPUT IV.

Fratres debent esse in una Cohabitatione.

CAPUT IV.

De numero Religiosorum qui debet esse in quolibet Conventu.

In nostris Conventibus, & Collegiis sit competens numerus Fratrum juxta prudentem Patris Provincialis dispositionem. Nunquam tamen sint infra tresdecim continuo habitantium intra Claustra, sicut præcipit Regula; Præterquam in aliqua nova fundatione, ut supra dictum est.

REGULÆ

CAPUT V.

Omnibus Fratribus suis sicut sibi metis etc.

CAPUT V.

De cura, quam Prælati tenentur habere erga subditos suos.

In omnibus nostris Conventibus, & Collegiis sint officinæ communes, ex quibus omnia necessaria tam de victu, quam de vestitu, tam pro salute, quam pro infir-

mitate, æqualiter ministrantur Religiosis omnibus tam Prælati, quam Subditi sub poena suspensionis ab Officio superiori erga hoc negligentem. Curet tamen quod res, quæ Religiosis conceduntur ad usum, sint prout decet Discalceatos.

REGULÆ

CAPUT VI.

Vestimenta sint lanæ, & alba etc.

CAPUT VI.

De Vestitu nostrorum Religiosorum.

I. Exterior vestis, seu habitus Fratrum nostrorum sit ex Sago albo, nec per tres digitos ad terram perveniat, nec latitudo infima in circuitu tres ulnas excedat, ejusque manica stricta sint, & versus manum unius palmi latitudinem pertingant, sed non excedant; Interior vestis etiam erit ex Sago albo, brevior tamen exteriori tribus digitis. Scapularium similiter sit ex Sago albo latum ad palmum, & dimidium palmi, altum vero a terra per palmum, & duos digitos. Capitiolum interius sit etiam ex eodem Sago albo, & strictum, nec illius acuta extremitas ad cincturium per quatuor digitos excedat.

II. Cappa sit ex rudi Sago fusci coloris stricta sine plicaturis, alta a terra per dimidium ulnam, & quatuor digitos. Capitiolum exterius sit etiam fusci coloris, & æquale interiori; mensuræ autem præfatæ accipiendæ sunt de ulna Castellana.

III. Corrigiæ sint nigre, & absque aliqua curiositate, & tribus digitis longiores Scapulario. Sandalia sint ex canabe, seu sparto, unius solæ, & ex omni parte aperta, Zocholi ex ligno, & cum corrigiis angustis.

IV. Tunice immediate corpori sint ex flamma alba, & rudi. Femoralia vero ex lino rudi, & communi. Nullusque Religiosus tam illas, quam ista mundandas tradat externæ Personæ privatæ, & distincte ab ea, quæ similia vestimenta Communitatis totius abstergit.

V. Linteola pro emungendis naribus minime sint alba, tunc ferica, sed honesta proflus, & rudia; Et galeri pro itineribus faciendis nigri, vel fusci coloris.

VI. Novitii eisdem vestibus utantur, excepto quod quatuor extremitates Scapularii erunt circumcisse, vel retortæ. Oblati, seu Donati eisdem vestibus utantur, ac Professi; Ceterum non habebunt Capitiolum ullum, & illorum Scapularia ad genua non pertingent, nec longiora poterunt esse a tergo.

VII. Quicumque contra Statuta in hoc Capitulo in toto, vel in parte fecerit, puniatur poena gravi per unum, aut plures dies juxta qualitatem culpæ.

Re-

REGULÆ

CAPUT VII.

Faciant in laneis etc.

CAPUT VII.

De lectulis pro cubitu Fratrum nostrorum.

I. Lectulus sit ex tabulis, ejus latitudo trium palmorum cum dimidio, altitudo vero tertie partis ulnæ Castellana cum duobus tantum stragulis, sive lodicibus laneis, & cervicali uno etiam ex lana.

II. Ne autem Religiosum aliquem sine habitu mori contingat, præcipimus, quod omnes dormiant cum Scapulario parvo laneo, quod quidem infirmi in lecto cubantes nunquam dimittant.

REGULÆ

CAPUT VIII.

In Cappis, & Scapulariis Fratrum etc.

CAPUT VIII.

De Cruce portanda in Cappa, & Scapulario.

Cruce rubei, & carulei coloris, quam juxta Regulam portare debent Religiosi Nostri in Cappa, & Scapulario, sit absque curiosa sutura, longitudo unius palmi, & latitudinis unius pollicis.

REGULÆ

CAPUT IX.

In Rasura Ordinem Sancti Victoris sequantur Clerici etc.

CAPUT IX.

De Rasura nostrorum Religiosorum.

I. Fratres deputati ad Chorum tonsuras Clericales amplas habeant, ita ut circulus Capillorum trium digitorum latitudinem non excedat, neque ad radices aurium per duos digitos pertingat. Ad uniformitatem autem servandam in qualibet Domo sit mensura qua in die rasuræ dicti circuli latitudo mensuretur.

II. Laici barbas crescere modeste permittant ad præscriptum Regulæ, itaut temporum capilli uniantur cum barba. Nec illis unquam clericalis corona concedatur.

REGULÆ

CAPUT X.

Asinos, sive Mulos liceat eis ascendere etc.

CAPUT X.

De his, quæ Fratres debent observare quando iter faciunt, & de modo petendi elemosynas.

I. Muli, sive Mula, quas Fratres nostros ascendere Regula permittit. Medio-cribus sint stature; Exhortamurque Religiosos, ut curent observare laudabilem Ordinis consuetudinem Asinos ascendendi.

II. Quando Religiosi iter faciunt in Mulis propriis Religionis non utantur Ephippiis, sive Sellis, sed Clitellis non freno cum habenis corrigatis, sed ex Canabo, nec stapedibus ferreis, sed ligneis. Qui secus fecerit subiacet poenæ ad arbitrium Superioris.

III. Nullus iter faciat absque licentia in scriptis Superioris, cui competit illam concedere, in qua iste designabit tempus pro itinere, statione, & reversione. Et Superior, ac Consiliarii Conventus, a quo egredietur dictam facultatem subscribant notando diem, mensem, & annum per verba, & non per numeros. Qui autem ultra tempus determinatum remoratus fuerit, a Superiore Conventus puniatur attentamora.

IV. Itinerans ad locum dumtaxat, & Oppidum in licentia designatum, & via recta pergat. Curiam Regiam adhuc intra suam Familiam nullus ingrediatur, nec illius ambitum per spatium unius leucæ, sine sui Superioris Generalis facultate; Neque prætextu Conventualitatis, sine illius consensu præfatio Provinciali illius Provinciae sub poena privationis vocis, & loci per unum annum tum ingredienti, tum cum mittenti statim applicanda. Ceterorum autem Principum Curias intra suas Provincias existentes ex licentia sui Provincialis ingredi poterunt. At vero, ut unius Provinciae Religiosi ingrediatur Curiam, intra ambitum alterius a Superiore Generali erit expectanda facultas: quo vero ad accessum ad Curiam Pontificiam, serventur exacte Constitutiones, & Decreta Summi Pontificum, & signanter ferre: Clem. VIII.

V. In locis, in quibus sunt Conventus nostri, nullus Religiosus iter faciens, sive pergat, sive veniat, Sæcularium Domo ingrediatur absque licentia Prælati sub poena gravis culpæ per tres dies.

VI. Ad quemlibet Ordinis Conventum Religiosus pervenerit, licentiam patentem faciat, alioquin Superior illam postulet absque exceptione alicujus personæ. Quæ licentia, si Frater pro conventuali venerit, custodiatur in Arca trium Clavium Conventus subscripta a Ministro, & Consiliariis post adnotationem diei, in quo prædictus Frater pervenit. Qui vero literas patentes non ostenderit, ipso facto careat voce, & loco.

VII. Nul-

VII. Nullus Religiosus de qua Familia egrediatur in aliam sine licentia in scriptis Ministri Generalis sub poena apostasiae, & privationis officii, vocis, & loci in perpetuum. Quod si laicus fuerit, portet habitum sulci coloris per triennium. Prælati vero, qui sine prædictis requisitis, & facultatibus miserit aliquem Religiosum extra suam familiam, privatus sit a suo officio, & inhabilis in perpetuum existat ad ulteriora Ordinis officia.

VIII. Pater Minister Generalis mittere poterit quemlibet Religiosum, (etiam Diffinitorem Generalem, quocumque expedire viderit, Commissarius vero Generalis intra ambitum familiae suae, Provincialis intra ambitum Provinciae suae, Ministri vero Conventuales per spatium leucarum duo decim a suis Conventibus, non ultra.

IX. Provinciales autem a Conventibus sub sua Jurisdictione existentibus poterunt sibi subditos amovere. Ceterum ad negotia, aut lites, non mittant ad Curias Principum sine Consilio, & assensu sui Superioris Generalis. Neque similiter Ministri Conventuum, aut Collegiorum adhuc existentium intra ambitum duodecim leucarum ingredi, aut sibi subditos mittere poterunt ad huiusmodi Curias sine prædicta facultate: Si autem sine ea aliquis Religiosus ingredi præsumat, a Ministro Domus consistentis in Curia statim recludatur, & Superior Generalis, iuxta gravitatem culpæ eum puniat: Ipsique, & Superior, qui eum misit, poenam privationis incurrant, ut dictum est. Nam. IV.

X. Attento spiritu Paupertatis, & Claustræ Religionis nostræ statuimus, ut sine gravi, & urgente necessitate non detur Religiosis facultas itinerandi, nec mutandi Conventualitatem. Neque ad hoc, ut sint extra Conventus a Paschate usque ad Festum SSæ Trinitatis, eo anno, quo celebratur Capitulum Generale, vel suae Provinciae, nisi occurrat negotium speciale Ordinis, quod differri non valeat.

XI. Ad patriam suam nullus pergat absque Provincialis licentia, nec sine Socio absque Superioris Generalis concessione, vel nisi in Oppido illo sit Cœnobium nostrum: Prælati autem, qui secum quemquam miserit, poenæ suspensionis ab Officio per mensem unum subiaceat.

XII. Iterfacientibus, permitimus usum Caligarum, sive Tybialium ex Sago albo, vel simili materia, absque aliqua curiositate, & in urgenti necessitate usum pedaliū ex eadem materia. Et Superiores omnia itineri necessaria eis præsentent. Itinerantes autem tenues, & moderatos sumptus faciant, & in omnibus se ipsos exemplar virtutum præbeant. Quod si excessus commiserint, a Prælato viciniore Conventus muldentur, iuxta gravitatem culpæ.

§. II.

De modo postulandi Eleemosynas.

II. Religiosi nostri per areas non po-

stulent, nec quærant Eleemosynas, nec pro illis petendis ultra duodecim leucas a Conventibus se extendant absque Superioris Generalis, seu Provincialis licentia. Nec item Frater aliquis cuiuslibet Conventus, vel Collegii quærat, sive postulet Eleemosynam aliquam (cujuscumque rationis hæc sint) in oppido, villa, seu districtu, vel termino designato a Provinciali pro altero Conventu, seu Collegio, etiam intra prædictum spatium duodecim leucarum. Quod si nihilominus ita quærens aliquam receperit Eleemosynam, Provincialis eam conferri faciat Domui illi, in cuius districtu quærita fuit: Et præterea tam subditum, quam Superiorem in toto, vel in parte contravenientes contentis in ista Constitutione arbitrato suo puniat iuxta qualitatem culpæ ipsorum: limitatio autem præfata duodecim leucarum, non comprehendit Procuratores Redemptionis. Exhortamurque Prælatos, ut ad postulandam ostiatim Eleemosynam non alios mittant, quam Fratres Laicos, & semper cum Sociis.

II. Nullus Religiosus postulet, aut recipiat Eleemosynam aliquam pro suis Parentibus, Cognatis, aut aliis Personis extra Religionem, absque Superioris Generalis licentia sub poena reclusionis iuxta gravitatem culpæ. Si autem aliquis Parentes pauperes, & egenos habeat, moneat Provinciale, qui cognita necessitate, sine interventu dicti Religiosi, ac consideratis circumstantiis, opem ferat iuxta possibilitatem, & paupertatem Ordinis.

REGULÆ

CAPUT XI.

In Regularibus horis movem Sancta Romana Ecclesia observent.

CAPUT XI.

De Officio Divino, Missa, & Communione Fratrum, & de his, qui Sacris iniuncti sunt.

§. I.

De diligentia, & sedulitate, qua convenire debent Religiosi ad recitandum, & concinendum Officium Divinum.

I. Omnes Religiosi, audito primo signo ad Chorum, expeditantur, & se præparent, considerantes se pergere ad Angelorum officium exercendum, & antequam secundum Cymbali signum finiatur, sint in Choro, sub poena culpæ levis, vel gravis, si de more habuerint.

II. In omnibus Conventibus nostris Matutinum inviolabiliter dicatur media nocte, nisi urgens obstet necessitas: vel rationalis causa vere excusans, de qua Provincialis in visitatione rigorose inquirat, vel in Ordinis instructione fuerit statuta circa

creatio, idque præcipimus PP. Ministris, & Præfidentibus in virtute Sanctæ Obedientiae, & sub præcepto formali. At vero Matutinum Feriæ quintæ in Cœna Domini, Parasceves, & Sabbati Sancti, necnon Pentecostes, SSæ Trinitatis, Festi Corporis Christi, si venerationi expositum fuerit per totam ejus octavam, ac in festivitibus Sanctorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis, dicatur hora quinta post meridiem. Matutinum primæ diei Paschæ, & per ejus octavam usque ad Sabbathum in Albis dicatur ad auroram sive circa horam quartam diei. Omnes aliæ horæ Canonice, atque Defunctorum Officia recitentur tempore constituto in Cæremoniali Ordinis.

III. Integrum Matutinum cum laudibus canetur in die Nativitatis Domini, in prima die Paschæ, & primo Pentecostes, in Festo SSæ Trinitatis, & SSi Sacramenti, ac Feriæ Quinta, Sexta, & Sabbatho Majoris hebdomadæ, necnon Festivitibus Sanctorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis. In aliis vero Festivitibus Primæ, & Secundæ Classis, in quibus primæ, & secundæ Vesperæ cani debeant, ac in die octava SSæ Trinitatis, & Corporis Christi, & (si istud venerationi patenter expositum fuerit) per totam ejus octavam in Matutino canetur Invitatorium cum Hymno sequenti, & Hymnus quoque: *Te Deum laudamus*. Et in laudibus a Capitulo usque ad *ÿ. Benedictamus Domino*, & ejus *R. Deo gratias* inclusive. In die vero Epiphaniæ (cum non sit Invitatorium) in tertio Nocturno cantabitur Psalmus: *Venite exultemus*, cum sua Antiphona. In reliquis vero duplicibus, & semiduplicibus solus Hymnus *Te Deum*.

IV. In cantando integre Matutinum cum laudibus expendantur saltem duæ horæ. Hora vero cum dimidia, quando solum canitur Invitatorium, Hymnus, & *Te Deum laudamus*, & in laudibus a Capitulo, & quando Officium est de Dominica, & quando licet sit aliud, cum eo tamen recitatur Officium parvum Beatæ Virginis Mariæ, vel Defunctorum. In reliquis vero Matutinis, & laudibus hora una cum quadrante.

V. Prima canatur tantum in Vigilia Nativitatis Domini, Tertia in Festis, in quibus, vel integre Matutinum, vel saltem cani debet Invitatorium modo dicto num. 3. excepto die Ascensionis, in quo cantabitur Nona. In cantando autem qualibet minori hora Canonice consumatur dimidia hora; Quartum vero horæ istius in illa recitanda, & aliquid amplius quando conjungitur cum Officio parvo Beatæ Mariæ Virginis.

VI. Missa Conventualis canatur omnibus diebus, quibus Tertia, & omnibus Dominicis, & diebus feriatis, & in omnibus Festivitibus Ordinis, & Beatæ Virginis Mariæ atque in feria quarta Cinerum feria quinta in Cœna Domini, feria sexta in Parasceve, Sabbatho Sancto, Vigilia Pentecostes, & in die Commemorationis Defunctorum, necnon quando sit Officium

de aliquo Sancto Martyre in Conventu illo, ubi corpus, vel insignis Reliquia asservatur. Insuper in die una infra octavam omnium Sanctorum cantabitur Vigilia, Missa, & solemne Responsorium pro Captivis defunctis, & in die immediato post Festum omnium Sanctorum Ordinis, & similiter canatur Vigilia, Missa, solemneque Responsorium pro Nostris Religiosis Defunctis. In cantanda autem qualibet Missa tres partes horæ consumantur, in recitanda vero, dimidia hora, quod si quis celerior fuerit, a Superiore puniatur poena culpæ mediæ, imo, & gravis, si de more habuerit.

VII. Primæ, & secundæ Vesperæ canantur in omnibus festivitibus primæ, & secundæ classis, quæ ad colendum pronunciantur, & ejusdem Ritus, quamvis non colantur in his, quæ fuerint Christi Domini, ejusque Sanctissimæ Matris, Sanctorum Patriarcharum nostrorum, Titularis alicujus Familæ, Provinciae, Conventus, vel Collegii atque Sanctæ Agnetis secundo; In reliquis vero festivitibus Ordinis primæ tantum Vesperæ canantur, Vesperæ autem secundæ Sanctorum omnium dicantur sine cantu, & eis finitis, canantur Vesperæ Defunctorum. Si tamen Festum omnium Sanctorum celebretur in Sabbatho, eorum secundæ Vesperæ tunc canentur in die Dominica sequenti Vesperæ Defunctorum. In omnibus autem Vesperis cantandis tres quadrantes horæ consumantur. In recitandis vero fere dimidia hora. Superior qui supradicta celerius cantari, vel recitari permiserit, severe puniatur.

VIII. Prædicta, quæ in festivitibus cani debent, non concionantur quando dictæ festivitates transferuntur, sed tantum quando in propriis diebus ab Ecclesia designatis celebrentur, non tamen propterea committenda, sed cantanda est Missa in quacumque die feriato, quamvis de festo illius diei officium non fiat, nec cantanda sunt supradicta quando in Choro non sint saltem sex Religiosi, qui canere possint. Missa vero, & alia, quæ ratione donationis, vel eleemosynæ essent canenda cum paucioribus, & etiam si sint solemnitates translatae cani debent.

IX. Totum, quod in Officio divino, & Missa cantatur, sit tono plano æquali, gravi, & devoto absque modulatione, & armonia sub poena culpæ gravis contravenienti, & suspensionis ab officio Superiori permittenti. Quæ autem recitantur, cum devotione dicantur, & pausatione competentem pro insumendo spatio temporis designato.

X. Officium parvum Beatæ Virginis Mariæ in omnibus Conventibus recitetur, diebus in Breviario assignatis, & quamvis non tanta pausatione, quanta majus, non tamen minori devotione.

XI. Fratres Laici assistant Officiis divinis, iuxta prudentem Superioris dispositionem, attento uniuscujusque labore, & occupatione, & loco Officii divini singuli recitent quinquages Orationem Domini.

minicam, & totidem vicibus Salutationem Angelicam, nempe pro Matutino quindies, pro Laudibus quinquies, & pro unaquaque hora, etiam quinquies.

XII. Religiosus, qui Matutino abfuerit sine licentia, vescatur in terra sine capite id, quod ceteris ministratur, preter piscem, vel quod ejus loco praestatur, Si vero alteri cuicumque horae Canonica non assuerit, arbitrio Superioris puniatur.

XIII. Tempore divinorum Officiorum nullus sine urgenti necessitate Praedicti exprimenda, & cum illius licentia a Choro exeat, nisi ad rem ipsi Choro, & officio pertinentem. Eademque causa, & licentia praecedat, quotiescumque aliquis Religiosus a quolibet actu communi egressus fuerit.

§. II.

De Missa, & Communione Religiosorum.

I. Omnes nostri Sacerdotes singulis diebus sacra faciant, exceptis feria Quinta, Sexta, & Sabbato Majoris Hebdomadae, & quando urgenti causa impediti fuerint: in hoc tamen casu cum licentia omittent Superioris. Qui autem absque istis circumstantiis rem sacram facere omiserit, pane tantum, & aqua die una vescatur.

II. Sacrificium Missae peragere debent in propriis Conventibus, nisi Superior, urgenti causa, & raro licentiam concedat, ut nonnullus extra propriam Ecclesiam sacrificet.

III. Feria quinta in Coena Domini omnes Religiosi recipiant Sacram Eucharistiam de manu sui Praelati. Qui Sacerdotes non sunt caelesti se pane reficiant omnibus Dominicis diebus, & feriis Quintis totius anni. Potest tamen functio ista anteponi, vel postponi propter aliquod solemne festum. Praecipimus insuper praefatis omnibus Fratribus non Sacerdotibus, quod quotidie Missae Sacrificio intersint sub poena. Jejunii in pane tantum, & aqua.

IV. Magistri Novitiorum, & Professorum in diebus feriatis sacra faciant in Ecclesia, in aliis diebus in Oratorio suo celebrare poterunt.

V. Societates, & Confraternitates Secularium absque Dissinitorii licentia non admittantur in nostris Conventibus, & Collegiis. Qui secus fecerit, ad arbitrium dicti Dissinitorii puniatur.

§. III.

De Eleemosyna Missarum.

I. Nullus Religiosus recipiet Eleemosynam Missarum, nisi tantum pro suo Conventu; Quod si itinerans pro mutatione Conventualitatis aliquam acceperit, pro illo sit Conventu, in quem tendit Conventualis futurus. Superiores vero etiam Generales, & alii, qui Ministri non subsunt, eam, quam acceperint eleemosynam ad arbitrium sui immediati, cui illico exactam

rationem reddere teneantur, in promptu habeant: Nulli enim libera eleemosyna relinquitur, nec intentio ulla, nisi raro ex concessione sui Praelati pro una, aliave celebranda Missa.

II. Pro una Missa, & si cantata, unicum dumtaxat stipendium accipiatur sub poena suspensionis ab officio per tres menses Praelato contravenienti.

III. In nostris Conventibus, & Collegiis non recipiantur eleemosynae pro Cappellaniis, & Missis perpetuis, sine Superioris Generalis licentia in scriptis, nec pro Patronatu Conventus, Ecclesiae, vel Cappellae majoris, vel minoris, vel pro oratione, disciplina, aliave Communitatis exercitio absque sui Dissinitorii Generalis licentia in scriptis, quam concedet consulto Provinciali Provinciae illius, cujus est Conventus, vel Collegium cui conceditur.

IV. Eleemosynae receptae pro Missis perpetuis, memoriis, Cappellaniis, Patronatibus dictis, & Sepulturis perpetuis nullatenus, in totum, vel in partem (etiam consentiente Conventu) expendantur, sed ad censum, annuosque redditus imponantur. Ex licentia tamen sui Dissinitorii Generalis (omnibus consentientibus suffragiis) dictae eleemosynae jam investitae converti poterunt in redditus indemniores, & utiliores Conventui, nunquam tamen pro eis subrogari bona alia antea Monasterio acquisita. Ad hoc autem, ut sedulo custodiatur pecunia impertita pro Missis, & reliquis in hac Constitutione enumeratis, praecipimus in virtute sanctae obedientiae, sub praeepto omnibus Religiosis tam Praelatis, quam Subditis, & cuilibet in particulari, quod dum dicta pecunia non investitur, nihil ex ea expendant, etiam titulo mutui, alioque quocumque. Superior autem contraveniens privatus sit Officio suo, aliusque vero quicumque Frater voce, & loco per triennium.

V. Pecuniae receptae pro supradictis rebus, dum non investuntur, seu in annuos redditus conferuntur, in propria conventus specie. Si incrementum habuerit, cedat in favorem memoriae, si vero decrementum (absque culpa tamen Conventus, vel Collegii) cedat contra memoriam.

VI. Ut constet de Memoriis, ac Missis perpetuis, quae sunt in quolibet Conventu, & Collegio, iusteque adimpleantur praeterquam quod adnotata erunt in libro magno, cui titulus Protocollo scribantur in Tabula publico in loco.

§. IV.

De his, qui ordinandi sunt.

I. Fratres nostri Sacris initiandi examinentur prius de sufficientia sua a Ministro Conventus, & aliis duobus Religiosis a Provinciali designatis, & postea de vita, & moribus per secreta suffragia Capituli Conventualis approbentur. Nec Praelati Superiores suas literas concedant, donec illis constet de sufficientia, vita, moribus, & aetate. Nullus Diaconatus, aut Subdiaconatus

conatus gradum recipiat, quin duos annos integros professionis, habeat, nec Prefbyteratum ante elapsam integram triennium a professione.

II. In Dicecesi propria, ubi est Conventus recipiant Ordines Religiosi nostri, si ibi non conferantur, poterint aliam adire Dicecesim, non distantem tamen a Monasterio ultra viginti quatuor leucas. Qui secus fecerit, vel permiserit poena gravi per tres dies puniatur.

III. Sacerdos primam Missam non celebret, quin prius Praelato constet tum de Ordine recepto per literas testimoniales ei patefactas, tum etiam de sufficienti novi Sacerdotis scientia, Sacrarum Cereemoniarum ad Judicium ipsius Praelati, & aliorum duorum Religiosorum ab eodem designatorum, & quin ulterius per decem dies in exercitiis spiritualibus se se praeparaverit dictus novus Sacerdos, qui nequam primum Sacrum extra proprium Cenobium faciat sub poena gravis culpe per tres dies.

REGULAE

CAPUT XII.

Omnibus Secundis Feriis &c.

CAPUT XII.

De suffragiis faciendis pro Defunctis.

§. II.

De suffragiis Defunctorum in communi.

I. Omnibus secundis feriis ad praescriptum Regulae nostrae dicatur Missa Defunctorum. In Conventibus quidem cum cantu, nullumque pro ea stipendium recipiatur. Missa autem finita, fiat per Claustrum Processio, prout in Manuali. Ubi vero Claustrum non fuerit, absolutio canatur in Choro.

II. In omnibus Conventibus, temporibus a nostro Manuali designatis, quatuor fiant Anniversaria pro Defunctis Religiosis, pro Captivis, Benefactoribus, Parentibus, Cognatis, Confratribus, Amicis, pro sepultis in nostris Cenobiis, ac denique pro omnibus fidelibus defunctis. In quolibet Anniversario dicatur integrum Officium Defunctorum, & canatur solemniter Missa de Requiem, fiatque Processio per Claustrum, & ubi non fuerit, cantetur absolutio in Ecclesia. Idemque prorsus fiat in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum.

§. II.

De suffragiis pro nostris Religiosis Defunctis, & pro aliis.

I. Quando aliquis Religiosus e vita decesserit, devote, ac solemniter sepeliatur, servato officio Sepulturae in nostro Manuali assignato; Et Superior Conventus, seu Bull. Rom. Tom. XIV.

Collegii, in quo Frater obiit, scribat suo Superiori Generali, Provincialibus, & Ministris totius suae Familiae, atque Chronicis, Generali, atque Provinciali Provinciae suae referens Domum, in qua mortuus fuit, tempus, & causam mortis, Nomen, Patriam, Aetatem, Professionis tempus, & Exercitia, seu Officia, quae Defunctus habuerit, & virtutes, in quibus specialiter resplenderit. Et de Defunctis, qui professi fuerant ante Confirmationem Constitutionum factam die 10. Decembris anni 1733. Superior Generalis statim illius mortem denunciaret Superiori Generali alterius Familiae, ut iste ceteris Provincialibus notam faciat, ut & illi intra suam familiam, & unusquisque intra Provinciam suam omnibus Conventibus, & Collegiis idem denuntiet, ut iusta sine mora persolvant, & Ministri de receptione istarum literarum Provinciales suos moneant. Et in Archivo Nostrorum Matritensis, Romanique Sancti Caroli Conventuum una ex dictis literis cujuscumque Defuncti servetur, ut si forte dignus sit, de illo in Chronicis commemoratio fiat.

II. In Collegio, seu Conventu, in quo obiit Religiosus, praeter vigiliam, quae cantatur in Officio Sepulturae, integrum Officium Defunctorum recitetur, & tres Missae de Requiem cum suis Responsoriis in Ecclesia canantur, & praeterea novem sine cantu dicantur. Cum ille tres cantantur in medio Cappellae Majoris sit Tumulus altitudinis palmorum quinque panno nigro cooperatus, & supra ipsum Habitus Ordinis.

III. Singuli Sacerdotes Conventus, seu Collegii pro Religioso ibidem defuncto tres Missas privatas celebrent, & post quamlibet recitent Responsorium in Tumulo. Singuli quoque Fratres ad Chorum deputati tria integra Defunctorum Officia, & Laici tria integra Rosaria recitent, & in ipsa die mortis, vel sequenti Eucharistiam Sacram recipiant pro Defuncti Anima, ac insuper pro illa duas alias offerant Communiones.

IV. Et quia futuris temporibus suffragia pro nostris Religiosis Defunctis solum fieri debent intra Familiam eorum, & non in toto Ordine, nisi pro illis, qui ante Constitutionum confirmationem professi fuerant, ut supra dictum est, quilibet Conventus, & Collegium illius Familiae pro Anima cujuscumque Religiosi Defuncti integrum Officium Defunctorum recitet, & Missam unam cantet; Ac Responsorium circa Tumulum, ut dictum est. Praeterea singuli Sacerdotes duas Missas privatas dicant cum Responsoriis. Fratres ad Chorum deputati, duo integra Officia Defunctorum, & Laici duo integra Rosaria, & in die, quo notitia mortis pervenerit, vel in sequenti, omnes praedicti Fratres simul Sacram Communionem pro Defuncti Anima recipiant, illamque pro illa offerant.

V. Si vita functus fuerit Minister Generalis, vel Vicarius Generalis Ordinis in toto Ordine: Si vero Commissarius Generalis, vel Vicecommissarius Generalis solum intra Familiam suam: Si Provincialis,